

UUTISKIRJE

HEI YSTÄVÄT

Lämmin tervehdys aurinkoisesta Jerusalemissa! Mittari näyttää 21 astetta ennen puolta päivää. Aamulla ennen auringonnousua (ennen klo 6) ja illalla auringonlaskun jälkeen (jälkeen klo 19) lämpötila laskee huomattavasti. Aamulla ja illalla lähtiessäni Nitza-koirani kanssa lenkille saa laittaa ihan kevyttä pitkähihastaa päälle. Tämä kesä on ollut mullistavan kuumaa aikaa myös näillä seuduilla. Päivällä oli hurjimmillaan 44 astetta eikä kovin paljon siitä laskenut yön aikana. Kuolleenmeren alueella oli jopa 50 astetta päivisin. Kovasti varoitettiin ihmisiä kuumuuden ja auringon vaikutuksesta pitkin kesää. Ilmanlaatua seurataan reaaliajassa, ja sitä kuvaavassa kartassa on 6 eri väriä hyvästä vihreästä ihan sinne erittäin vahingoittuvaan ruskeaan. Harvoin Jerusalemin on ihan vihreänä. Ihmiset, joilla on vähääkään taipumusta astmaan tai hengitystieoireisiin, kärsivät välillä kovinkin. Itse olen ainakin vielä säästynyt mutta koirani Nitza kyllä välillä oireilee.

Virallisesti kesäkausi loppui elokuussa. Länsirannan puolella koulut alkoivat jo elokuun toiseksi viimeisellä viikolla samoin kuin myös Israelin puolella kansainväliset koulut. Julkiset koulut alkavat syyskuun alussa.

USKOA, TOIVOA JA RAKKAUTTA

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä.”

Rana Zeidan teki sisäistä, hengellistä matkaa kutsumuksensa kanssa. Hän ei kiirehtinyt, vaan halusi kulkea askel kerrallaan kuunnellen, kysellen ja varmistuen siitä. Ja se päivä tuli, kun hän oli sisäisesti valmis vastaamaan kutsuun kyllä. Toukokuun viimeisenä sunnuntaina Rana vihittiin diakoniksi.

Rana Zeidan: ”Näytä minulle armosi aamulla, sillä olen pannut turvani sinuun. Valitse minulle tieni, sillä sinun kämmenellesi olen asettanut elämäni.” Kiitän Herraa kutsusta palvella häntä ja hänen kirkkoaan sekä diakonina toimimisesta Jordanian ja Pyhän maan evankelis-luterilaisessa kirkossa.”

Kesäkuun alussa kirkon diakoniakeskuksella järjestettiin toiminnallinen iltapäivä lapsille. Aiheena oli turvallisuus ja sitä käsiteltiin monien leikkien ja toiminnallisten menetelmien kautta. Syntyi erittäin syvällisiä hetkiä, jolloin lapset jakoivat tunteitaan, ajatuksiaan ja kokemuksiaan. He tekivät lattialle teipin kanssa paikat, missä oli turvallinen olo (kuvat).

Samana päivänä minulla oli erittäin hyvä, syvälinen keskustelu erään paikallisen psykologin kanssa. Hänellä oli haaveena tehdä podcast, jonka avulla voisi tavoittaa monia ihmisiä tässä hyvin haastavassa tilanteessa. Hän oli tehnyt selkeät rungot ohjelmista ja niiden sisällöstä. Olin erittäin vaikuttunut. Tämä oli juuri sitä, mitä tarvittaisiin tavoittamaan ennen kaikkea kaikkein eniten haavoittuvassa asemassa olevia. Siitä lähti meidän yhteytemme, joka tuki ja mahdollisti monella eri tasolla tämän toteutuksen. Ensimmäisestä keskustelustamme oli kulunut vajaa kolme viikkoa, kun sarjasta tuli jo ensimmäinen osa ulos.

Ensimmäinen osa tavoitti useita ihmisiä ja sain kuulla palautetta joiltakin, jotka olivat kuunnelleet sitä tietämättä, että minä tiesin ohjelman ja tekijän. Muutamat ihan kyynelsilmin kertoivat, miten ohjelma oli koskettanut heitä ja he olivat saaneet välineitä käsitellä asioita. Olen kiitollinen siitä, että meidät johdatettiin yhteen ja näin saamme Lähetysseurana olla tukemassa tällaista tärkeää työtä paikallisella ammattitaidolla.

UUTISKIRJE

Pian sitten tarvittiinkin turvallista paikkaa. Israelin–Iranin sota syttyi varoituksetta ja siitä alkoi elämä pommisuojaissa Felm-keskuksella. Kuten monilla muillakin ihmisillä, joilla oli pommisuoja. Huomioitavaa on, että Länsirannalla ihmisillä ei ole pommisuoja ollenkaan ja myös Israelin puolella joistakin vanhemmista taloista se puuttuu. Kiitos teille muistamisista ja rukouksista! Voin vain todeta, miten tällaisessakin tilanteessa yhteys toisiimme on kantava voima. Mieleeni tulee niin Jeesuksen rukous, jossa hän rukoilee: ”Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä olet minussa ja minä sinussa.” Todellisen yhteyden hedelmä kantaa, luo toivon näkymiä ja rohkaisee jatkamaan ottamalla konkreettisia askelia pimeimmässäkin hetkessä.

Sodan päätyttyä heinäkuun lopulla Felm-keskus täyttyi nuorisosta, kun Kids4peace-organisaatio järjesti keskuksessa kesäleirin. Ilmapiiri oli hyvin herkkää, mutta leirille tuli nuoria noin parisenkymmentä. Yhtenä päivänä sain kutsun tulla kertomaan ryhmälle kristinuskosta ja uskon elementeistä. Jerusalemissa toimii säännöllisesti Pray for Jerusalem -ryhmä, ja myös siellä olin jakamassa yksilö- ja ryhmärukouksen merkitystä kristinuskossa.

Elokuussa tapahtui kapulanvaihtoa meidän suomalaisten henkilökunnassa täällä Jerusalemissa. Keskuksemme johtajaksi Tarmo Heikkilän jälkeen tuli Maria Leppäkari. On ollut ilo toivottaa Maria tervetulleeksi joukkoomme. Hän on toiminut maassa jo aikaisemmin, tuntee kontekstin erittäin hyvin ja on vahvasti verkostoitunut sekä Israelin että Palestiinan alueella. Hän on muuten ensimmäinen nainen, joka on aikanaan vihitty papiksi paikallisessa luterilaisessa kirkossa, Jordanian ja Pyhän maan evankelis-luterilaisessa kirkossa (ELCJHL).

Nyt päätän tällä kertaa tähän ja yritän kirjoittaa seuraavaa kirjettä tässä syksyn aikana vielä.

Toivotan teille jokaiselle Siunattua alkanutta syyskautta. Tavataan rukoussillalla!

Lämpimin ja siunaavin terveisin, *Sari-Johanna Kuittilo*

Sari-Johanna Kuittilo

**Diakonian ja psykososiaalisen
tuen asiantuntija**

sari-johanna.kuittilo@felm.org

**Puh: +972 585924107
+358 418072665**

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

UUTISKIRJE

ERITYINEN RUKOUSAIHE

Aloitimme tasan kaksi vuotta sitten diakoniaa käsittelevän vertaisoppimisryhmän. Olimme aloittamassa sitä Lähetyseuran tiimillä: Iiro Pankakoski, Lotta Gammelín ja Elina Siukonen. Tämän ihanan tiimin kanssa saimme työskennellä yhden vuoden, kunnes erinäisten muutosten vuoksi minä jäin vetämään ryhmää yksin. Ryhmä on kokoontunut tämän kahden vuoden ajan uskollisesti verkossa, ja osallistujia on ollut Pyhäältä maalta, Libanonista ja Syyriasta.

Olemme näiden kahden vuoden aikana halunneet kokoontua yhteen myös fyysisesti mutta siihen emme ole saaneet mahdollisuutta. Lokakuussa yritämme jälleen kokoontua. Todella rukoilemme, että tällä kertaa se voisi onnistua. Kiitos jos muistatte rukouksin tätä.

Yksi vertaisoppimisryhmämme syyrialainen jäsen oli kesäkuussa perheensä kanssa kotikirkossaan Pyhän profeetta Elían kirkossa, kun sinne tehtiin tuhoisa terrori-isku. He pelastuivat, mutta iskussa kuoli 25 ja loukkaantuneita oli 63. Kiitos jos muistatte heitä ja perheenjäsenensä menettäneitä ja koko seurakuntaa.

Työtoverimme Elina Siukonen sai taivaskutsun elokuun lopulla. Kiitos jos muistatte myös hänen perhettään, läheisiään ja ystäviään.

”Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämmepä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle. Juuri sitä vartenhan Kristus kuoli ja heräsi elämään, että hän olisi niin kuolleiden kuin elävienkin Herra.”

Roomalaiskirje 14:7–9

